

eines Gebirgsstammes 5, 3, 113, Sch. f. कपोतपाका eine Fürstin dieses Stammes ebend. — Vgl. कपोतपाक्य.

कपोतपाद् (क° + पाद्) taubenfüßig (wohl N. pr.) gaṇa हस्त्यादि zu P. 5, 4, 138.

कपोतपालिका (क° + पा°) f. Taubenschlag AK. 2, 2, 15.

कपोतपाली (क° + पा°) f. dass. H. 1010.

कपोतरेतस (क° + रेतस्) m. N. pr. eines Mannes PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 57.

कपोतरेमन् (क° + रो°) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 2, 323. 3, 13299. HARIY. 2016. BHĠG. P. 9, 24, 19. VP. 433.

कपोतवङ्का (क° + वङ्क) f. N. einer Arzneipflanze, welche vorzüglich gegen den Blasenstein gebraucht wird, = ब्राह्मीवृत्त RĠĠAN. im ÇKDr. Suçr. 1, 137, 20. 2, 53, 1. 54, 18. 174, 20. 399, 8.

कपोतवर्णा (क° + वर्णा) 1) adj. von der Farbe der Taube, glänzend-grau, bleigrau Suçr. 1, 83, 18. Vgl. कपोताम्. — 2) f. °वर्णी kleine Kardamomen RĠĠAN. im ÇKDr.

कपोतवल्ली (क° + व°) f. Name einer Pflanze (ब्राह्मी) BĀIVAPR. im ÇKDr. unter ब्राह्मी.

कपोतवाणा (क° + वाण) f. = कपोतचरणा RĠĠAN. im ÇKDr.

कपोतवेगा (क° + वेग) f. N. einer Pflanze, = ब्राह्मीशाक RĠĠAN. im ÇKDr. unter ब्राह्मी.

कपोतसार (क° + सार) n. Antimonglanz RĠĠAN. im ÇKDr. — Vgl. कपोत 4.

कपोतरुस्त und कपोतरुस्तक (क° + रु°) m. = कपोत 2. ÇĠK. 78, 9.

कपोताङ्गि (क° + अङ्गि) f. ein best. Parfum (नली) AK. 2, 4, 4, 17. — Vgl. कपोतचरणा.

कपोताञ्जन (क° + अञ्जन) n. = कपोताञ्जन Antimonglanz AK. 2, 9, 101, Sch. — Vgl. कपोत 4.

कपोताभ (क° + आभा) adj. = कपोतवर्ण H. 1394. Suçr. 2, 278, 6.

कपोतारि (क° + अरि Feind) m. Falke ÇĀNDAR. im ÇKDr.

कपोतिन् (von कपोत) taubenähnlich; so heisst ein in diese Gestalt auslaufender Baumstamm, welcher dadurch zum Opferpfiler untauglich wird, ÇĀT. Ba. 11, 7, 2, 2.

कपोल Uṇ. 1, 66, 1) m. Wange AK. 2, 6, 2, 41. H. 582. JĠĠAN. 3, 87. R. 3, 52, 29. Suçr. 2, 236, 17. 237, 11. PAṆĀT. I, 225. मुष्ककपोल 182, 17. ताम्रामकपोल ÇĠK. 88. कपोलपाटल RAGH. 4, 68. VET. 9, 12. DHŪRTAS. 80, 14. मुकपोला adj. f. BHĠG. P. 4, 23, 22. — 2) f. कपोली Kniescheibe H. 614. Vgl. कपाल.

कपोलकाय (क° + काय) m. ein Gegenstand, an dem sich die Wange reibt: मुरकारिणा कपोलकायः KIRĀT. 3, 26. Schol.: कप्यते ऽनेनेति कायः। कपोलानां कायः कषणस्थानं द्रुमस्कन्धादि। WILS.: the elephant's temples and cheeks.

कपोलफलक (क° + फ°) m. the cheek WILS. Wohl Backenknochen.

कपोलभित्ति (क° + भि°) m. the temples and cheek, the upper part of the face WILS. Wohl eher f. die Oeffnung in der Wange (des Elephanten, aus welcher zur Brunstzeit die viel besprochene Flüssigkeit quillt).

कप्किण N. pr. eines Mannes BURN. Lot. de la b. I. 1. 294. कप्किन

126. Intr. 132, N. 7. Andere Varianten: कप्किण, कफिन्, कफिन, कफिल, कम्फिल.

कप्याध्य (कपि + आध्या) n. Weihrauch TRĠK. 2, 6, 37. — Vgl. कपि 4 कफ m. SIDDH. K. 250, a, 3. Phlegma, Schleim, eine der drei Feuchtigkeit (द्रोण) des menschlichen Leibes, welche die Medicin aufstellt (neben वायु und पित्त), WISE 46. AK. 2, 6, 2, 13. H. 462. Suçr. 1, 4, 8. 5, 16. 52, 16. 81, 20. 2, 186, 2. 194, 21. 344, 6. कफत्र aus dem Phlegma entspringend 1, 62, 7. कफसेव dass. 128, 14. कफहर das Phlegma entfernend 138, 10. कफहृत् dass. 19. कफप्राय phlegmatisch 162, 13. कपात्मक dass. 58, 17. Ind. St. 2, 287. कपावातिक (von कफ + वात) 286. 287. — Vgl. अन्धिका, wo das Wort eine schleimige Substanz überh. bezeichnet.

कफकूर्चिका (कफ + कूर्°) f. Speichel H. 633.

कफत्र (कफ + त्र) 1) adj. das Phlegma vertretend, demselben entgegenwirkend Suçr. 1, 142, 10. 192, 12. — 2) f. °त्री N. einer Pflanze (कृ-पुषभेद्र) RĠĠAN. im ÇKDr.

कफणि m. f. Ellbogen H. 590. — Vgl. कपोणि.

कफल (von कफ) adj. phlegmatisch Suçr. 1, 224, 7.

कफवर्धन (कफ + व°) 1) adj. das Phlegma vermehrend. — 2) m. N. einer Pflanze, einer Species der Tubernaemontana (पिण्डीतगरवृत्त), TRĠK. 2, 4, 14.

कफविरोधिन् (कफ + वि°) 1) adj. das Phlegma hemmend. — 2) n. Pfeffer RĠĠAN. im ÇKDr.

कपातक (कफ + अतक) m. N. einer Pflanze (वर्वर) RĠĠAN. im ÇKDr.

कफारि (कफ + अरि) m. getrockneter Ingwer (मुण्ठी) RĠĠAN. im ÇKDr.

कफिन् (von कफ) 1) adj. phlegmatisch, verschleimt AK. 2, 6, 2, 11. H. 460. — 2) m. a) Elephant SĠRASVATA im ÇKDr. — b) N. pr. Var. von कप्किण SCHIEFNER, Lebensb. 273 (43). — 3) f. °ई N. pr. eines Flusses LIA. I, 159.

कफिन und कफिल (LALIT. Calc. 1, 15) Varianten von कप्किण BURN. Lot. de la b. I. 294.

कपोलू (von कफ) adj. phlegmatisch Uṇ. 1, 93.

कपोणि m. f. Ellbogen AK. 2, 6, 2, 31. H. 590. कपोणिघात ein Schlag mit dem E. TRĠK. 3, 3, 383. — Vgl. कफणि.

कपोर्त्त m. viell. dass. AV. 10, 2, 4.

कव्, कवते färben DHĀTUP. 10, 17. loben VOP. — Vgl. कव्.

कबन्ध und कबन्ध (1. क + बन्ध) m. n. gaṇa अर्धचादि zu P. 2, 4, 31. SIDDH. K. 251, b, 1. 1) Tonne, ein grosses bauchiges Gefäß; bildlich von der Wolke (NIR. 10, 4) und vom Bauch (m. MED. dh. 30): नीचीनेबारु व-रुणाः कबन्धं प्र संसर्ज RV. 5, 83, 3. त्रीणि सरांसि पृथगे उडुके वज्रिणे मधु । उत्सं कबन्धमुद्रिणाम् 8, 7, 10. दिवस्त्वन्धमवर्षं दुद्रिणाम् 9, 74, 7. वसेः कबन्धमुपभो विभर्ति AV. 9, 4, 3. ज्ञानु-यामूर्ध्वं शिथिरं कबन्धम् 10, 2, 3. ते निकृत्तभुजस्कन्धाः कबन्धाकृतिर्दर्शनाः (Tonne oder der tonnenähnliche Dämon; s. u. 4.) । नदतो भैरवान्नादाद्विपतस्मि स्म दानवाः ॥ MBh. 3, 806. Von Wolken, welche die Sonne beim Auf- und Untergange verhüllen: कबन्धातर्हितो भानुरुद्यास्तमने तदा MBh. 3, 13087. आदित्यो रजसा रान्समवच्छ्वमणउलः । विरश्मिरुदये नित्यं कबन्धैः समदश्यत ॥ 16, 4. mit Personification: उद्यास्तमने नित्यं पुर्या तस्यां दिवाकरः । व्य-दश्यतासकृत्पुंभिः कबन्धैः परिवारितः ॥ 45. Vgl. कबन्धमादित्ये दश्यते